

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 1. decembra 2008*

Vo veci C-388/08 PPU,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 35 EÚ, podaný rozhodnutím Korkein oikeus (Fínsko) z 5. septembra 2008 a doručený Súdnemu dvoru v ten istý deň, ktorý súvisí s trestným konaním proti:

Arturovi Leymannovi,

Aleksejovi Pustovarovovi,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia J. N. Cunha Rodrigues, J. Klučka, P. Lindh (spravodajkyňa) a A. Arabadjiev,

generálny advokát: J. Mazák,
tajomník: C. Strömholm, referentka,

* Jazyk konania: fínčina.

vzhľadom na návrh vnútroštátneho súdu z 5. septembra 2008, ktorý bol doručený Súdnemu dvoru v ten istý deň, na začatie konania v nalievavom prejudiciálnom konaní v súlade s článkom 104b rokovacieho poriadku,

vzhľadom na rozhodnutie tretej komory z 11. septembra 2008 vyhovieť tomuto návrhu,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 4. novembra 2008,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— A. Leymann, v zastúpení: M. Annala, asianajaja,

— A. Pustovarov, v zastúpení: H. Tuominen, oikeustieteen maisteri,

— fínska vláda, v zastúpení: A. Guimaraes-Purokoski, splnomocnená zástupkyňa,

— španielska vláda, v zastúpení: J. M. Rodríguez Cárcamo, splnomocnený zástupca,

— holandská vláda, v zastúpení: C. ten Dam, splnomocnená zástupkyňa,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: I. Koskinen, R. Troosters
a S. Grünheid, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí generálneho advokáta,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 27 ods. 2 až 4 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34, ďalej len „rámcové rozhodnutie“).
- ² Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania začatého vo Fínsku proti pánom Leymannovi a Pustovarovovi, ktorí boli obžalovaní zo závažného trestného činu („törkeä“) spojeného s omamnými látkami a odovzdaní fínskym orgánom na základe európskeho zatykača.

Právny rámec

Právo Európskej únie

3 Článok 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia stanovuje:

„1. Európsky zatykač sa môže vydať za činy, ktoré môžu byť potrestané podľa právneho predpisu vydávajúceho členského štátu výkonom trestu alebo ochranným opatrením, ktorých horná hranica je najmenej 12 mesiacov...“

4 Článok 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia vymenúva 32 trestných činov, vrátane nezákonného obchodovania s narkotikami a psychotropnými látkami, ktoré ak sú trestné v členskom štáte, ktorý vydal rozhodnutie o treste odňatia slobody alebo o ochrannom opatrení, ktorých horná hranica je najmenej tri roky a sú vymedzené zákonom vydávajúceho členského štátu, sú dôvodom bez overenia dvojitej trestnosti činu, na vydanie osôb v súlade s európskym zatykačom.

5 Podľa článku 2 ods. 4 rámcového rozhodnutia overenie dvojitej trestnosti činu sa môže uskutočniť, ak ide o trestné činy, ktoré nie sú uvedené v článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia.

- 6 Článok 3 rámcového rozhodnutia vymenúva dôvody pre povinné nevykonanie európskeho zatykača.
- 7 Článok 4 rámcového rozhodnutia uvádza dôvody pre nepovinné nevykonanie európskeho zatykača.
- 8 Článok 8 rámcového rozhodnutia upravuje obsah a formu európskeho zatykača. V zmysle odseku 1 písm. d) a e) tohto ustanovenia musí európsky zatykač obsahovať tieto informácie:

„d) charakter a skutkovú podstatu trestného činu, najmä vo vzťahu k článku 2;

e) opis okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný, vrátane času, miesta a miery účasti vyžadanej osoby na trestnom čine.“

- 9 Článok 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia stanovuje, že „odovzdaná osoba sa nemôže trestne stíhať, odsúdiť alebo inak pozbaviť slobody pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním ako pre ten, pre ktorý bola odovzdaná“ s výnimkou prípadov uvedených v odseku 1 tohto článku, podľa ktorého môže platiť domnienka, že súhlas s uvedeným odovzdaním bol udelený, a v prípadoch uvedených v odseku 3 uvedeného článku 27.

10 Článok 27 ods. 3 rámcového rozhodnutia stanovuje, že „odsek 2 sa neuplatní v nasledujúcich prípadoch:

- a) ak osoba, ktorá mala možnosť opustiť územie členského štátu, do ktorého bola odovzdaná, tak neurobila počas 45 dní od jej prepustenia, alebo sa vrátila na toto územie po tom, ako ho opustila;
- b) trestný čin, ktorý nie je sankcionovaný trestom odňatia slobody alebo ochranným opatrením;
- c) trestné stíhanie, ktoré nemá za následok uplatnenie opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu;
- d) ak by osoba mohla podliehať trestu alebo opatreniu, ktoré nezahŕňa pozbavenie slobody, najmä finančnému trestu alebo opatreniu, ktoré ho nahrádza, ak trest alebo opatrenie mohlo mať za následok obmedzenie jej osobnej slobody;
- e) ak osoba súhlasila s odovzdaním, ak je prípustné, v rovnakom čase ako sa vzdala nároku na ‚specialty rule‘ [zásadu špeciality — *neoficiálny preklad*], v súlade s článkom 13;
- f) ak sa osoba po odovzdaní výslovne zriekla nároku na ‚specialty rule‘ [zásadu špeciality — *neoficiálny preklad*] so zreteľom na určené trestné činy, ktoré predchádzali jej odovzdaniu. ...
- g) ak vykonávajúci súdny orgán, ktorý osobu odovzdal, dá svoj súhlas v súlade s odsekom 4.“

11 Článok 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia znie:

„Žiadosť o súhlas sa predloží vykonávajúcemu súdnemu orgánu doplnená o informáciu uvedenú v článku 8 ods. 1 a prekladom uvedeným v článku 8 ods. 2. Súhlas sa dá, ak trestný čin, pre ktorý je požadovaný, podlieha odovzdaniu v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia. Súhlas sa odmietne z dôvodov uvedených v článku 3 a inak môže sa odmietnuť iba z dôvodov uvedených v článku 4. Rozhodnutie sa prijme najneskôr do 30 dní po prijatí žiadosti.

...“

12 Rámcové rozhodnutie podľa svojho článku 31 ods. 1 nahrádza príslušné ustanovenia viacerých dohôrov v oblasti vydávania osôb vo vzťahoch medzi členskými štátmi, najmä Európsky dohovor o vydávaní podpísaný 13. decembra 1957, dohovor uzavretý na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii o zjednodušenom postupe vydávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie podpísaný 10. marca 1995 (Ú. v. ES C 78, s. 2; Mim. vyd. 19/001, s. 3) a dohovor uzavretý na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii týkajúci sa vydávania osôb medzi členskými štátmi Európskej únie podpísaný 27. septembra 1996 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 313, s. 12, ďalej len „dohovor z roku 1996“).

13 Z informácie týkajúcej sa dátumu nadobudnutia účinnosti Amsterdamskej zmluvy uverejnenej v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* 1. mája 1999 (Ú. v. ES L 114, s. 56) vyplýva, že Fínska republika vyhlásila na základe článku 35 ods. 2 EÚ, že uznáva právomoc Súdneho dvora rozhodovať o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania podľa podmienok stanovených v článku 35 ods. 3 písm. b) EÚ.

Vnútroštátne právo

- 14 Podľa kapitoly 50 § 1 trestného zákona (rikoslaki vo svojom znení vyplývajúcom zo zákona č. 1304/1993), účinného v čase spáchania skutkov uvedených v obžalobe, trestný čin súvisiaci s omamnými látkami spácha najmä ten, kto omamnú látku protiprávne dovezie alebo sa pokúsi doviesť, prepraví alebo nechá prepraviť, predá, sprostredkuje jej predaj, prenechá inému alebo iným spôsobom uvedie do obehu, alebo sa pokúsi uviesť do obehu, alebo prechováva, alebo sa pokúsi zaobstarať.
- 15 Podľa § 2 nachádzajúceho sa v kapitole 50 tohto zákona o „závažný“ trestný čin súvisiaci s omamnými látkami ide najmä vtedy, ak predmetom skutku je obzvlášť nebezpečná omamná látka alebo veľké množstvo omamnej látky a skutok možno aj z celkového hľadiska považovať za závažný. Kto spácha takýto skutok, potrestá sa odňatím slobody na jeden až desať rokov.
- 16 Zákon č. 1286/2003 o vydávaní medzi Fínskom a inými členskými štátmi Európskej únie [rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annettu laki (1286/2003)] preberá rámcové rozhodnutie. Podľa § 14 tohto zákona musí žiadosť o zatknutie a odovzdanie obsahovať údaje o druhu a právnej kvalifikácii trestného činu, najmä pokiaľ ide o skutky, ktoré nie sú trestné v oboch štátoch, a opis okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný, vrátane času a miesta spáchania skutku a formy účasti na skutku osoby, ktorá má byť odovzdaná.
- 17 Podľa § 58 ods. 1 uvedeného zákona nesmie byť osoba odovzdaná členským štátom do Fínskej republiky obžalovaná alebo potrestaná, ani jej nesmie byť uložené opatrenie obmedzujúce slobodu za iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním, ako je trestný čin, pre ktorý bola odovzdaná. Podľa § 58 ods. 2 sa tento zákaz neuplatňuje okrem iného

v prípade, ak trestné konanie nemá za následok uloženie opatrenia obmedzujúceho slobodu, alebo ak vykonávajúci členský štát súhlasí s odchýlením sa od tohto zákazu.

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

- 18 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka trestného konania, ktoré začali fínske orgány proti A. Leymannovi a A. Pustovarovovi za spáchanie závažného trestného činu týkajúceho sa omamných látok. Dotknuté osoby boli vzaté do väzby, a to A. Leymann na základe rozhodnutia Helsingin käräjäoikeus (súd prvého stupňa v Helsinkách), vydaného v neprítomnosti 21. marca 2006, a A. Pustovarov na základe rozhodnutia toho istého súdu, vydaného v neprítomnosti 5. mája 2006.

Pokiaľ ide o pána Leymanna

- 19 Európskym zatykačom z 21. marca 2006 požiadal okresný prokurátor v Helsinkách poľský súdny orgán o zadržanie A. Leymanna, podozrivého zo spáchania závažného trestného činu týkajúceho sa nedovoleného obchodu s omamnými látkami spáchaného v období od 1. januára 2005 do 21. marca 2006 a o jeho odovzdanie na trestné stíhanie. Podľa tohto zatykača doviezol A. Leymann spoločne so svojimi spolupáchateľmi neoprávnene do Fínska veľké množstvo amfetamínu, ktorý je považovaný za obzvlášť nebezpečnú omamnú látku, s cieľom jeho ďalšieho predaja.
- 20 Poľský súdny orgán 28. júna 2006 rozhodol na základe žiadosti uvedenej v tomto zatykači odovzdať A. Leymanna do Fínskej republiky.

- 21 Dňa 2. októbra 2006 podal okresný prokurátor v Helsinkách na Helsingin käräjäoikeus obžalobu na A. Leymanna pre závažný trestný čin týkajúci sa nedovoleného obchodu s omamnými látkami, spáchaný v období od 15. do 26. februára 2006. V obžalobe sa uvádzalo, že A. Leymann spolu s A. Pustovarovom a ďalšími osobami doviezli do Fínska 26 kg hašiša s cieľom jeho ďalšieho predaja. Pán Leymann bol opísaný ako osoba, ktorá vykonala dovoz, zatiaľ čo pán Pustovarov a ďalšia osoba organizovali nedovolený obchod. Hašiš bol dopravený v osobnom motorovom vozidle cez prístav Hanko (Fínsko) do mesta Kouvola (Fínsko), aby bol potom prevzatý inou osobou.
- 22 Okresný prokurátor v Helsinkách oznámil, že pred preskúmaním veci zo strany Helsingin käräjäoikeus získal od zástupcu Poľskej republiky v Európskej jednotke pre súdnu spoluprácu (Eurojust) informáciu, že nie je nevyhnutné žiadať tento členský štát na základe článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia o súhlas so stíhaním A. Leymanna pre závažný trestný čin týkajúci sa nedovoleného obchodu s omamnými látkami, ktorého predmetom bol dovoz hašiša, hoci k odovzdaniu došlo na základe podozrenia z nedovoleného obchodu s amfetamínom.
- 23 Dňa 7. novembra 2006 rozhodol Helsingin käräjäoikeus, na ktorom nebola vznesená nijaká námietka proti odovzdaniu obvinených alebo podaniu obžaloby na nich, že údajní páchatelia trestného činu sú vinní, vrátane A. Leymanna, ktorého odsúdil na trest odňatia slobody.
- 24 Artur Leymann podal proti tomuto odsudzujúcemu rozsudku na Helsingin hovioikeus (odvolací súd v Helsinkách) odvolanie s odôvodnením, že nesmie byť stíhaný pre závažný trestný čin týkajúci sa nedovoleného obchodu s omamnými látkami (hašiš) spáchaný v období od 15. do 26. februára 2006, keďže nebol fínskemu súdu odovzdaný pre tento trestný čin. Vo svojom rozhodnutí zo 16. augusta 2007 tento súd dospel k záveru, že Helsingin käräjäoikeus už získal súhlas poľského súdneho orgánu, prostredníctvom jeho zástupcu v Eurojuste, na podanie obžaloby na A. Leymanna pre tento trestný čin.

- 25 Dňa 30. novembra 2007 rozhodol Helsingin hovioikeus vo veci samej a odsúdil A. Leymanna na trest odňatia slobody na tri roky a 4 mesiace. Aj keď podľa rozhodnutia vnútroštátneho súdu bol A. Leymann zbavený slobody od okamihu, keď bol zadržaný v rámci postupu odovzdania, jeho právny zástupca na pojednávaní pred Súdny dvorom uviedol, že od februára 2008 je podmiennečne prepustený.

Pokiaľ ide o pána Pustovarova

- 26 Európskym zatykačom z 8. mája 2006 požiadal okresný prokurátor v Helsinkách španielsky súdny orgán o zadržanie A. Pustovarova podozrivého zo spáchania závažného trestného činu týkajúceho sa nedovoleného obchodu s omamnými látkami spáchaného v období od 19. do 25. februára 2006 a o jeho odovzdanie na trestné stíhanie. Podľa tohto zatykača doviezol A. Pustovarov spoločne so svojimi spolupáchateľmi neoprávnene do Fínska veľké množstvo amfetamínu, ktorý je považovaný za obzvlášť nebezpečnú omamnú látku, s cieľom jeho ďalšieho predaja. Dotknutá osoba bola opísaná ako osoba, ktorá organizovala dovoz a ďalší predaj. Vyššie uvedený zatykač sa týkal tiež dvoch ďalších závažných trestných činov týkajúcich sa nedovoleného obchodu s omamnými látkami, ktorých predmetom bol dovoz veľkého množstva hašiša s cieľom jeho ďalšieho predaja, pričom prvý bol spáchaný v septembri a októbri 2005 a druhý v novembri toho istého roka.
- 27 Španielsky súdny orgán 20. júna 2006 rozhodol na základe žiadosti uvedenej v európskom zatykači z 8. mája 2006 odovzdať A. Pustovarova do Fínskej republiky.
- 28 Dňa 2. októbra 2006 podal okresný prokurátor v Helsinkách na Helsingin käräjäoikeus obžalobu na A. Pustovarova uvedenú v bode 21 tohto rozsudku, a to v znení, ktoré sa ho týka.

- 29 Dňa 24. októbra 2006 v čase, keď tento súd preskúmaval vec, vydal uvedený okresný prokurátor nový zatykač, ktorým požiadal španielsky súdny orgán o súhlas s trestným stíhaním A. Pustovarova pre závažný trestný čin týkajúci sa nedovoleného obchodu s omamnými látkami spáchaný v období od 19. do 25. februára 2006, pri ktorom A. Pustovarov doviezol na účely ďalšieho predaja veľké množstvo hašiša, a nie amfetamínu, ako bolo uvedené v prvom zatykači.
- 30 Rozsudkom zo 7. novembra 2006, ktorý bol vyhlásený predtým, ako španielsky súdny orgán vydal súhlas na druhý zatykač, Helsingin käräjäoikeus odsúdil A. Pustovarova na trest odňatia slobody za skutky opísané v obžalobe, ktoré boli považované za závažný trestný čin týkajúci sa nedovoleného obchodu s omamnými látkami spáchaný v období od 15. do 26. februára 2006, ako aj za ďalšie dva závažné trestné činy týkajúce sa nedovoleného obchodu s omamnými látkami, z ktorých bol obvinený.
- 31 Pán Pustovarov podal proti tomuto rozsudku na Helsingin hovioikeus odvolanie s odôvodnením, že nesmie byť stíhaný pre závažný trestný čin týkajúci sa nedovoleného obchodu s omamnými látkami (hašiš) spáchaný v období od 15. do 26. februára 2006, keďže nebol fínskemu súdu odovzdaný pre tento trestný čin.
- 32 Španielsky súdny orgán udelil 11. júla 2007 svoj súhlas s tým, aby bol pán Pustovarov stíhaný rovnako z dôvodov uvedených v druhom európskom zatykači.
- 33 Helsingin hovioikeus sa domnieval, že aj keď bol súhlas španielskeho súdneho orgánu udelený až po vyhlásení rozsudku Helsingin käräjäoikeus, dovoľoval mu rozhodnúť o závažnom trestnom čine týkajúcom sa nedovoleného obchodu s omamnými látkami, ktorý bol spáchaný v období od 15. do 26. februára 2006 a z ktorého bol obvinený pán Pustovarov.

- 34 Dňa 30. novembra 2007 bol pán Pustovarov súdený Helsingin hovioikeus za tento trestný čin, ako aj za dva ďalšie trestné činy, z ktorých bol obvinený, a bol odsúdený na trest odňatia slobody celkovo na päť rokov a osem mesiacov.

Opravný prostriedok pred vnútroštátnym súdom

- 35 Dňa 28. mája 2008 sa povolilo pánovi Leymannovi a pánovi Pustovarovovi, aby podali na Korkein oikeus (Najvyšší súd) opravný prostriedok, ktorý sa týka otázky, či zásada špeciality, ako je uvedená vo vnútroštátnej právnej úprave preberajúcej článok 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia, bráni tomu, aby boli stíhaní pre závažný trestný čin týkajúci sa nedovoleného obchodu s omamnými látkami, pokiaľ ide o hašiš, spáchaný v období od 15. do 26. februára 2006.

Prejudiciálne otázky

- 36 Za týchto podmienok sa Korkein oikeus rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Ako sa má vykladať výraz ‚iný trestný čin... ako... ten, pre ktorý bola [osoba] odovzdaná‘, použitý v článku 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia, presnejšie povedané, ktoré kritériá sú rozhodujúce pre posúdenie, či opis skutku, na ktorom je založená obžaloba, sa odlišuje od opisu skutku, pre ktorý bola osoba odovzdaná, do tej miery, že ide ‚o iný trestný čin‘ v zmysle článku 27 ods. 2, v dôsledku čoho sa pre trestné stíhanie vyžaduje súhlas podľa článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4?

2. Má sa článok 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia vykladať v tom zmysle, že konanie o udelení súhlasu podľa článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 sa má uplatniť v situácii, keď v zatykači, ako aj v konečnej obžalobe sa uvádzal závažný trestný čin súvisiaci s omamnými látkami, avšak opis skutku, na ktorom bola obžaloba založená, sa neskôr zmenil do tej miery, že predmetom obžaloby bol iný druh omamnej látky ako druh uvedený v zatykači?

3. Ako sa má vykladať článok 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia, podľa ktorého osoby, ktoré boli odovzdané, nie je možné trestne stíhať alebo odsúdiť, ako ani odňať im osobnú slobodu pre iný trestný čin, najmä vo vzťahu ku konaniu o udelení súhlasu upravenému v článku 27 ods. 4 a s ohľadom na ustanovenie článku 27 ods. 3 písm. c), podľa ktorého sa osobitné pravidlo neuplatní, ak trestné stíhanie nemá za následok uloženie opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu?
  - a) Majú sa uvedené ustanovenia v prípadoch, ktoré podliehajú konaniu o udelení súhlasu, vykladať v tom zmysle, že nebránia podaniu obžaloby pre dotknutý trestný čin, súdному konaniu alebo vydaniu rozsudku pred získaním súhlasu, ak obvinenému nemá byť pre podozrenie zo spáchania dotknutého skutku uložené žiadne opatrenie odnímajúce alebo obmedzujúce osobnú slobodu?

  - b) Ako sa má posudzovať skutočnosť, že trestné konanie, ktoré má za následok obmedzenie osobnej slobody, sa týka viacerých trestných činov, z ktorých jeden trestný čin podlieha konaniu o udelení súhlasu? Je v tomto prípade potrebné vykladať vyššie uvedené ustanovenia v tom zmysle, že tieto ustanovenia nebránia podaniu obžaloby pre trestný čin, ktorý podlieha konaniu o udelení súhlasu, súdnému konaniu alebo vydaniu rozsudku pred získaním súhlasu aj vtedy, ak obvinenému bolo v súvislosti so súdnym konaním uložené opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu, pokiaľ toto obmedzenie má vzhľadom na vyššie body obžaloby oporu v zákone?“

O naliehavom prejudiciálnom konaní

- 37 Listom z 5. septembra 2008 podaným do kancelárie Súdneho dvora v ten istý deň požiadal Korkein oikeus, aby sa o návrhu na začatie prejudiciálneho konania rozhodlo v rámci naliehavého konania upraveného v článku 104b rokovacieho poriadku.
- 38 Vnútroštátny súd odôvodnil túto žiadosť tým, že pán Pustovarov v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody za rôzne trestné činy, medzi inými aj za trestný čin spočívajúci v protiprávnom dovoze 26 kg hašiša, pre ktorý bol predložený návrh na začatie prejudiciálneho konania. Dotknutá osoba má byť 18. marca 2009 podmiennečne prepustená na slobodu. Tento súd tvrdí, že ak by sa upustilo od obžaloby týkajúcej sa tohto trestného činu, dĺžka trestu uložená pánovi Pustovarovovi sa zníži a bude prepustený na slobodu skôr.
- 39 Tretia komora Súdneho dvora na návrh sudcu spravodajcu po vypočutí generálneho advokáta rozhodla, že vyhovie žiadosti vnútroštátneho súdu na prejednanie prejudiciálneho návrhu v rámci naliehavého konania.

O prejudiciálnych otázkach

- 40 Na úvod treba pripomenúť, ako vyplýva z bodu 13 tohto rozsudku, že Súdny dvor má v predmetnej veci právomoc rozhodovať o výklade rámcového rozhodnutia na základe článku 35 EÚ.

O prvej otázke

- 41 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, aké kritériá sú relevantné na určenie, či odovzdaná osoba je stíhaná pre „iný trestný čin“ ako ten, pre ktorý bola odovzdaná v zmysle článku 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia, ktorý vyžaduje uskutočnenie konania o udelení súhlasu uvedeného v článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4.
- 42 Ako vyplýva najmä z článku 1 ods. 1 a 2 rámcového rozhodnutia a z jeho odôvodnení č. 5 až 7 a 11, rámcové rozhodnutie má za cieľ nahradiť systém viacstranného vydávania osôb medzi členskými štátmi systémom spočívajúcim na tom, že súdne orgány si budú odovzdávať odsúdené alebo podozrivé osoby na účely výkonu súdnych rozhodnutí alebo vedenia trestných stíhaní, pričom tento systém vychádza zo zásady vzájomného uznávania. Rámcové rozhodnutie má najmä uľahčiť a zrýchliť súdnu spoluprácu (pozri rozsudok z 3. mája 2007, *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, Zb. s. I-3633, bod 28).
- 43 Článok 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia upravuje zásadu špeciality, podľa ktorej sa odovzdaná osoba nemôže trestne stíhať, odsúdiť alebo inak pozbaviť slobody pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním ako pre ten, pre ktorý bola odovzdaná.
- 44 Toto pravidlo súvisí so zvrchovanosťou vykonávajúceho členského štátu a priznáva vyžiadanej osobe právo, aby bola stíhaná, odsúdená alebo inak pozbavená slobody iba pre trestný čin, pre ktorý bola odovzdaná.

- 45 Členské štáty sa môžu podľa článku 27 ods. 1 rámcového rozhodnutia zriecť uplatnenia zásady špeciality. Z vyššie uvedenej zásady existuje okrem toho niekoľko výnimiek uvedených v odseku 3 toho istého článku.
- 46 Na účely posúdenia dosahu článku 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia, a konkrétnejšie termínov „iný trestný čin“ ako ten, pre ktorý bola osoba odovzdaná, treba vziať do úvahy cieľ sledovaný rámcovým rozhodnutím.
- 47 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že odôvodnenie č. 5 rámcového rozhodnutia zdôrazňuje, že cieľ stať sa zónou slobody, bezpečnosti a práva, vytýčený pre Úniu, vedie k zrušeniu vydávania osôb medzi členskými štátmi a k jeho nahradeniu systémom vydávania osôb medzi súdnymi orgánmi.
- 48 To isté odôvodnenie dopĺňa, že tradičné vzťahy spolupráce, ktoré až doteraz existovali medzi členskými štátmi, by mal nahradiť systém voľného pohybu súdnych rozhodnutí v trestných veciach, vrátane predbežných a konečných rozhodnutí.
- 49 Odôvodnenie č. 6 rámcového rozhodnutia uvádza, že európsky zatykač je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania, označovaná Európskou radou ako „základný kameň“ spolupráce v oblasti súdnictva.

- 50 Podľa odôvodnenia č. 10 rámcového rozhodnutia je mechanizmus európskeho zatykača založený na vysokej miere dôvery medzi členskými štátmi.
- 51 Zásada vzájomného uznávania, na ktorej je založená štruktúra rámcového rozhodnutia, na základe článku 1 ods. 2 tohto rozhodnutia zahŕňa tiež skutočnosť, že členské štáty sú v zásade povinné vyhovieť európskemu zatykaču. Členské štáty totiž musia alebo môžu odmietnuť vykonať takýto zatykač iba v prípadoch taxatívne vymenovaných v článkoch 3 a 4 uvedeného rámcového rozhodnutia.
- 52 Pre rozhodnutie o odovzdaní vyžiadanej osoby na účely trestného stíhania pre trestný čin stanovený vnútroštátnym zákonom uplatniteľným vo vydávajúcom členskom štáte preskúma súdny orgán vykonávajúceho členského štátu opis trestného činu uvedený v európskom zatykači, pričom vychádza z ustanovení článku 2 rámcového rozhodnutia. Tento opis musí v súlade s formulárom uvedeným v prílohe rámcového rozhodnutia obsahovať údaje uvedené v článku 8 tohto rozhodnutia, najmä údaje o charaktere a skutkovej podstate trestného činu, opis okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný, vrátane času, miesta a miery účasti vyžiadanej osoby na trestnom čine, ako aj stanovené trestné sadzby pre daný trestný čin.
- 53 Ako uviedla Komisia vo svojom vyjadrení, žiadosť o odovzдание je založená na údajoch, ktoré odrážajú stav vyšetrovania v čase vydania európskeho zatykača. Je teda možné, že v priebehu konania skutkové zistenia už nezodpovedajú vo všetkých ohľadoch zisteniam, ktoré boli pôvodne opísané. Zhromaždené dôkazy môžu viesť k spresneniu, alebo dokonca až ku zmene znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorý pôvodne odôvodňoval vydanie európskeho zatykača.

- 54 Termíny „stíhať“, „odsúdiť“ alebo „inak pozbaviť slobody“ uvedené v článku 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia naznačujú, že pojem „iný trestný čin“ ako ten, pre ktorý bola osoba odovzdaná, musí byť posúdený s ohľadom na jednotlivé fázy konania a s prihliadnutím na všetky procesné úkony, ktoré by mohli zmeniť právnu kvalifikáciu trestného činu.
- 55 Na účely posúdenia, s ohľadom na požiadavku súhlasu, či procesný úkon vedie k „inému trestnému činu“ ako ten, ktorý je uvedený v európskom zatykači, treba porovnať opis trestného činu uvedeného v európskom zatykači s opisom uvedeným v ďalšom procesnom úkone.
- 56 Požadovať súhlas vykonávajúceho členského štátu s každou zmenou v opise skutkovej podstaty by prekročilo rámec dôsledkov zásady špeciality a ohrozilo by sledovaný cieľ, ktorým je zrýchlenie a zjednodušenie súdnej spolupráce medzi členskými štátmi uvedenej v rámcovom rozhodnutí.
- 57 Na účely určenia, či ide o „iný trestný čin“ ako ten, pre ktorý bola osoba odovzdaná, treba overiť, či znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa zákonného opisu tohto trestného činu spáchaného vo vydávajúcom členskom štáte sú znakmi skutkovej podstaty, pre ktoré bola osoba odovzdaná, a či existuje dostatočná zhoda medzi údajmi uvedenými v zatykači a údajmi obsiahnutými v ďalšom procesnom úkone. Zmeny v okolnostiach týkajúcich sa času a miesta sú prípustné, pokiaľ vyplývajú z dôkazov zhromaždených v priebehu konania vedeného vo vydávajúcom členskom štáte v súvislosti s konaním opísaným v zatykači, pokiaľ nemenia povahu trestného činu a nie sú dôvodom na odmietnutie výkonu európskeho zatykača na základe článkov 3 a 4 rámcového rozhodnutia.

58 Je úlohou príslušného vnútroštátneho súdu, aby vo svetle kritérií uvedených v predchádzajúcom bode tohto rozsudku preskúmal, či trestný čin opísaný v obžalobe predstavuje iný trestný čin ako ten, ktorý je opísaný v zatykači vydanom proti A. Leymannovi a A. Pustovarovovi.

59 Je preto opodstatnené odpovedať na prvú otázku tak, že na účely určenia, či ide o „iný trestný čin“ ako ten, pre ktorý bola osoba odovzdaná v zmysle článku 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia, ktoré vyžaduje konanie o udelení súhlasu uvedené v článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 tohto rámcového rozhodnutia, je potrebné overiť, či znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa zákonného opisu tohto trestného činu spáchaného vo vydávajúcom členskom štáte sú znakmi skutkovej podstaty, pre ktoré bola osoba vydaná, a či existuje dostatočná zhoda medzi údajmi uvedenými v zatykači a údajmi uvedenými v neskoršom úkone v konaní. Zmeny okolností týkajúcich sa času a miesta sú prípustné, ak vyplývajú z dôkazov predložených počas konania vedeného vo vydávajúcom členskom štáte v súvislosti s postupom opísaným v zatykači, ak nemenia povahu trestného činu a ak nie sú dôvodom pre odmietnutie výkonu európskeho zatykača na základe článkov 3 a 4 uvedeného rámcového rozhodnutia.

O druhej prejudiciálnej otázke

60 V druhej prejudiciálnej otázke sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či zmena opisu trestného činu týkajúca sa výlučne iba dotknutej kategórie omamných látok bez toho, aby došlo k zmene právnej kvalifikácie trestného činu, zodpovedá definícii pojmu „iný trestný čin“ ako je ten, pre ktorý bola osoba odovzdaná v zmysle článku 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia, a môže odôvodniť uplatnenie konania o udelení súhlasu uvedeného v článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 tohto rozhodnutia.

- 61 Vo veci samej sa obžaloba týka dovozu hašiša, zatiaľ čo zatykač uvádza dovoz amfetamínu.
- 62 Napriek tomu stále ide o trestný čin, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody v trvaní najmenej tri roky a ktorý spadá do rámca „nedovoleného obchodu s omamnými látkami“ uvedeného v článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia.
- 63 Na druhú otázku preto treba odpovedať tak, že vzhľadom na také okolnosti, ako sú okolnosti v pôvodnom konaní, nemôže zmena opisu trestného činu týkajúca sa dotknutej kategórie omamných látok sama osebe charakterizovať „iný trestný čin“ ako ten, pre ktorý bola osoba odovzdaná v zmysle článku 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia.

O tretej prejudiciálnej otázke

- 64 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, ako sa má vykladať výnimka zo zásady špeciality uvedená v článku 27 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia s ohľadom na konanie o udelení súhlasu, ktoré je upravené v článku 27 ods. 4 tohto rozhodnutia. Vnútroštátny súd sa najmä pýta, či tieto ustanovenia umožňujú, aby osoba bola stíhaná a odsúdená za „iný trestný čin“ ako ten, pre ktorý bola odovzdaná, vyžadujúci súhlas vykonávajúceho členského štátu, a to pred získaním tohto súhlasu, pokiaľ osobe nebola odňatá sloboda. Rovnako sa pýta, či okolnosť, že dotknutá osoba bola zadržaná tiež na základe ďalších bodov obžaloby odôvodňujúcich podľa zákona jej zadržanie, má vplyv na možnosť stíhať a odsúdiť ju za tento „iný trestný čin“.

- 65 Na úvod treba spresniť, že tretia otázka vyvstáva iba vtedy, ak príslušné súdne orgány rozhodujú o „inom trestnom čine“ ako o tom, pre ktorý bola osoba odovzdaná, pretože výnimky zo zásady špeciality sa uplatnia iba v tomto prípade.
- 66 Na určenie dosahu článku 27 ods. 3 rámcového rozhodnutia treba vyložiť toto ustanovenie s ohľadom na predmet, štruktúru a cieľ rámcového rozhodnutia.
- 67 Výnimky uvedené v článku 27 ods. 1 a 3 písm. a) až g) rámcového rozhodnutia sú prevzaté z predchádzajúcich dohovorov o vydávaní, najmä z dohovoru z roku 1996. Výnimky uvedené v článku 27 ods. 3 písm. b) až d) zodpovedajú výnimkám stanoveným v článku 10 ods. 1 písm. a) až c) tohto dohovoru.
- 68 Tieto výnimky majú rôzne odôvodnenie. Výnimky uvedené v článku 27 ods. 1 a 3 písm. e) až g) sa zakladajú na súhlase dotknutých členských štátov alebo na súhlase súdnych orgánov vykonávajúceho členského štátu, alebo tiež na súhlase osoby, na ktorú sa európsky zatykač vzťahuje. Výnimky uvedené v článku 27 ods. 3 písm. b) a d) sa vzťahujú na uplatniteľné tresty alebo opatrenia. Výnimka uvedená v článku 27 ods. 3 písm. c) sa odvoláva na trestné konanie.
- 69 Výnimky založené na súhlase sa uplatnia nezávisle na konaní a povahe uloženého trestu.

- 70 Výnimky uvedené v článku 27 ods. 3 písm. b) až d) rámcového rozhodnutia tiež pokrývajú rozdielne režimy. Výnimka uvedená v článku 27 ods. 3 písm. b) sa tak vzťahuje na situácie, keď trestný čin nie je sankcionovaný trestom odňatia slobody alebo ochranným opatrením spojeným s odňatím osobnej slobody. Výnimka uvedená v článku 27 ods. 3 písm. c) sa týka situácií, v ktorých trestné konanie podľa zákona alebo posúdenia súdneho orgánu nemá za následok uplatnenie opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu. Článok 27 ods. 3 písm. d) rámcového rozhodnutia sa týka situácií, keď osoba môže podliehať trestu alebo opatreniu, ktoré nezahŕňa pozbavenie slobody, ak trest alebo opatrenie mohlo mať za následok obmedzenie jej osobnej slobody. Tento posledný uvedený prípad zahŕňa situácie, keď sú uplatniteľné peňažné tresty, najmä pokuty, alebo opatrenia, ako sú všeobecne prospešné práce alebo príkaz konať alebo sa konania zdržať, ako napríklad zákaz navštevovať určité miesta alebo povinnosť neopustiť dotknutý členský štát.
- 71 Ak konanie viedlo k záveru o existencii „iného trestného činu“ ako toho, pre ktorý bola osoba odovzdaná, stíhanie pre tento trestný čin nemôže prebiehať bez získania súhlasu, okrem prípadov, v ktorých sa uplatnia výnimky stanovené v článku 27 ods. 3 písm. a) až f) rámcového rozhodnutia.
- 72 Výnimka uvedená v článku 27 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia sa týka situácie, v ktorej trestné konanie nemá za následok uplatnenie opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu.
- 73 Z toho vyplýva, že v rámci tejto výnimky môže byť osoba stíhaná a odsúdená pre „iný trestný čin“ ako ten, pre ktorý bola odovzdaná iba vtedy, ak vedie k uloženiu trestu alebo opatrenia obmedzujúceho slobodu bez toho, aby bolo nevyhnutné konanie o udelení súhlasu, pokiaľ sa v priebehu trestného konania neuplatní nijaké opatrenie obmedzujúce slobodu. Ak je však osoba vo fáze vyhlásenia rozsudku odsúdená na trest alebo opatrenie obmedzujúce slobodu, súhlas sa vyžaduje na to, aby bolo možné tento trest vykonať.

74 Tento výklad okrem toho pripomína ustanovenia článku 10 ods. 1 písm. b) dohovoru z roku 1996, ako to vyplýva z vysvetľujúcej správy k tomuto dohovoru schválenej Radou 26. mája 1997 (Ú. v. ES C 191, 1997, s. 13). Podľa tejto správy môže dožadujúci členský štát začať trestné stíhanie alebo v ňom pokračovať alebo súdiť osobu za iné činy ako tie, pre ktoré bola vydaná, aj keď trestný čin možno potrestať trestom odňatia slobody, pokiaľ v priebehu konania alebo z dôvodu konania osobe nie je odňatá sloboda. Táto správa tak uvádza, že pokiaľ je dotknutá osoba odsúdená na trest odňatia slobody alebo opatrenie spojené s odňatím slobody, toto odsúdenie sa nemôže vykonať, ibaže dožadujúci členský štát získa súhlas dotknutej osoby alebo dožiadaného členského štátu.

75 Článok 27 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia však nebráni tomu, aby osoba, ktorá bola odovzdaná, podliehala opatreniu obmedzujúcemu slobodu predtým, ako bol získaný súhlas, pokiaľ je toto obmedzenie podľa zákona odôvodnené ostatnými bodmi obžaloby uvedenými v európskom zatykači.

76 Na tretiu otázku preto treba odpovedať tak, že výnimku uvedenú v článku 27 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia treba vykladať v tom zmysle, že ak ide o „iný trestný čin“ ako ten, pre ktorý bola osoba odovzdaná, musí byť súhlas vyžiadaný v súlade s článkom 27 ods. 4 tohto rámcového rozhodnutia a získaný, ak je potrebné vykonať trest alebo opatrenie spojené s odňatím slobody. Osoba, ktorá bola odovzdaná, môže byť stíhaná a odsúdená za takýto trestný čin pred získaním súhlasu, ak počas trestného stíhania za tento trestný čin alebo v rozsudku o ňom nebolo uložené nijaké opatrenie obmedzujúce slobodu. Výnimka uvedená v tomto článku 27 ods. 3 písm. c) však v každom prípade nebráni tomu, aby osoba, ktorá bola odovzdaná, podliehala opatreniu obmedzujúcemu slobodu pred získaním súhlasu, ak je toto obmedzenie podľa zákona odôvodnené ostatnými bodmi obžaloby uvedenými v európskom zatykači.

O trovách

- 77 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny m dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. Na účely určenia, či ide o „iný trestný čin“ ako ten, pre ktorý bola osoba odovzdaná v zmysle článku 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, ktoré vyžaduje konanie o udelení súhlasu uvedené v článku 27 ods. 3 písm. g) a článku 27 ods. 4 tohto rámcového rozhodnutia, treba overiť, či znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa zákonného opisu tohto trestného činu spáchaného vo vydávajúcom členskom štáte sú znakmi skutkovej podstaty, pre ktoré bola osoba odovzdaná, a či existuje dostatočná zhoda medzi údajmi uvedenými v zatykači a údajmi uvedenými v neskoršom úkone v konaní. Zmeny okolností týkajúcich sa času a miesta sú prípustné, ak vyplývajú z dôkazov predložených počas konania vedeného vo vydávajúcom členskom štáte v súvislosti s postupom opísaným v zatykači, ak nemenia povahu trestného činu a ak nie sú dôvodom pre odmietnutie výkonu európskeho zatykača na základe článkov 3 a 4 uvedeného rámcového rozhodnutia.
2. Vzhľadom na také okolnosti, ako sú okolnosti v pôvodnom konaní, nemôže zmena opisu trestného činu týkajúca sa dotknutej kategórie omamných látok

sama osebe charakterizovať „iný trestný čin“ ako ten, pre ktorý bola osoba odovzdaná v zmysle článku 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584.

3. Výnimku uvedenú v článku 27 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia 2002/584 treba vykladať v tom zmysle, že ak ide o „iný trestný čin“ ako ten, pre ktorý bola osoba odovzdaná, musí byť súhlas vyžiadaný v súlade s článkom 27 ods. 4 tohto rámcového rozhodnutia a získaný, ak je potrebné vykonať trest alebo opatrenie spojené s odňatím slobody. Osoba, ktorá bola odovzdaná, môže byť stíhaná a odsúdená za takýto trestný čin pred získaním súhlasu, ak počas trestného stíhania za tento trestný čin alebo v rozsudku o ňom nebolo uložené nijaké opatrenie obmedzujúce slobodu. Výnimka uvedená v tomto článku 27 ods. 3 písm. c) však v každom prípade nebráni tomu, aby osoba, ktorá bola odovzdaná, podliehala opatreniu obmedzujúcemu slobodu pred získaním súhlasu, ak je toto obmedzenie podľa zákona odôvodnené ostatnými bodmi obžaloby uvedenými v európskom zatykači.

Podpisy